

către Turcii de la Vidină, unde se dusesese unul din Caimacamii, Ion Samurcașu, spre a cere ajutorul Pașei de acolo pentru urmărirea lui; totu atunci, Tudor îl mai încredința că avea sub dânsul 16,000 de oște gata, aprovisionată cu toate munițiunile necesare, cu destulă erbă de pușcă, glonțe tunuri, și de alle mâncării. Dér după ce veni Ipsilante, găsi lucrurile cu totul altu-fel: nici a treia parte din oștire nu esista, și aceea care era în ființă, se afla, în mare parte, fără arme, despuiată nedisciplinată și fără cea mai mică îngrijire despre provisiuni și alte munițiuni de resbellu.

Afară de acestea, Ipsilante mai luasse informațiuni sigure și temeinice, cum că Tudor se înțelegea, de câtu-va timp în secretu, și cu Turcii din cetățile de pe malul Dunării, pentru alle selle scopuri particulare; ceea ce făcu pe Ipsilante a intra la multe bănuieli despre urdirea vre unei trădări.

Pe lângă toate celle de mai sus expuse, atâtu căpitani albanezi din oștirea sa cum și ênsuși Savva, mai spusseră lui Ipsilante multe contra lui Tudor, nesuferindu, mai cu sémă, preponderința ce pretindea să aibă Tudor, intru a comanda și regula elu toate ca unu Domnu absolutu, după voia și hotărârea sa.

Din acéstă cauză, supărându-se Ipsilante, dete ordinu ca toți Albanezii, cari se află sub comanda lui Tudor, să se rupă numai de câtu de la dânsul și să se unescă cu cei-l'alți Albanezi de